

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	
เลขรับ.....
วันที่.....
เวลา.....	18:30 น.

ที่ สม ๐๐๐๓/๗๗

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารบี ชั้น ๖ - ๗
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กทม. ๑๐๒๑๐

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒

กลุ่มงานบริหารทั่วไป	
รับที่.....
วันที่.....	20 พ.ค. 2552
เวลา.....	18:30 น.
สำนักกำกับและตรวจสอบ	

เรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนกรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ช่มชู้บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้อับสารภาพ ตามรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ที่ ๑๘/๒๕๔๖ (กรณีนายชยุต ก้องชัยชนะ) จำนวน ๕๐๐ เล่ม

ด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนกรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานี ช่มชู้บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้อับสารภาพ ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้วเห็นว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชน จึงกำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ยังไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงภายในระยะเวลาดังกล่าวได้

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการให้มีการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาข้างต้น ภายในหกสิบวัน ตามนัยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต่อมาสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า นายกรัฐมนตรีได้มีบัญชาให้ส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา ซึ่งผลการดำเนินการปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า นับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมิได้ดำเนินการตามบัญชาของ

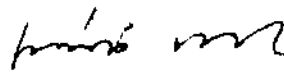
กลุ่มงานติดตามผลการดำเนินงาน	
รับที่.....	33 52
วันที่.....	20 พ.ค. 52
เวลา.....	16:00
สำนักกำกับและตรวจสอบ	

/นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร นอกจากนี้ ระยะเวลาได้ล่วงเลยเกินกว่าที่กำหนดไปมากแล้ว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอรายงานการแก้ไขปัญหารื้อร่อนเรียนกรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ดังกล่าวข้างต้น มาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป ตามนัยมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายเลन्ह จามริก)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๑ ๓๙๖๗ ต่อ ๑๓๙๖๗

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๕๗๘

สรุปรายงานติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน กรณี

ตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ช่มชู้บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อรับสารภาพ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน กรณี ตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ช่มชู้บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อรับสารภาพ ตามรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๑๘/๒๕๕๖ โดยสาระสำคัญ ดังนี้

๑. นายชชุด ก้องชัยชนะ กับนางฉวีวรรณ เกิดแก้ว ผู้ร้อง ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ เพื่อให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เป็นหัวหน้าชุด ได้กระทำการทำร้ายร่างกายทารุณกรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งการช็อตด้วยไฟฟ้า การทุบตี ชกตอย นำถุงครอบศีรษะไม่ให้หายใจ เพื่อให้ผู้ร้องรับสารภาพ ทำให้นายชชุดฯ ผู้ร้อง ได้รับบาดเจ็บสาหัส ทั้งยังไม่ให้ผู้ร้องแจ้งญาติหรือผู้ไว้ใจในโอกาสแรก ณ บ้านเลขที่ ๑/๔๔ ซอยศรีวิชัย ๑ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นบ้านเช่าที่ ร.ต.อ. เชษฐพันธ์ฯ ใช้เป็นสถานที่กักขังผู้ต้องหาคดียาเสพติด

๒. กสม. ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว พบว่า ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี และจำเลยที่ได้รับการประกันตัว จำนวน ๒๑ คน ต่างให้ปากคำยืนยันว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดที่มี ร.ต.อ. เชษฐพันธ์ฯ เป็นหัวหน้าชุดมีพฤติกรรมดังกล่าวจริง ประกอบกับข้อเท็จจริงและหลักฐานต่าง ๆ ประกอบกับพฤติการณ์ของเรื่อง นำเชื่อว่า ผู้ถูกร้อง มีพฤติการณ์ละเมิดสิทธิมนุษยชนผู้ร้อง ตามคำร้องจริง จึงได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนข้อเท็จจริง

๓. ทั้งนี้ ตำรวจภูธรภาค ๘ แจ้งว่า การกักขังผู้ต้องหายาเสพติดเป็นการควบคุมตัวตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๕(๓) และมาตรา ๑๕ ประกอบกับกรณีดังกล่าวไม่มีประจักษ์พยานหรือหลักฐานอื่นใดที่เพียงพอจะดำเนินคดีทางอาญาหรือทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้ จึงได้มีคำสั่งให้ยุติเรื่อง เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๔. ต่อมา ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษายกฟ้องจำเลย เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ โดยศาลฎีกาได้พิพากษาว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

๕. วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ กสม. แจ้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ทราบ ว่า ศาลฎีกามีคำพิพากษายกฟ้องจำเลย และได้วินิจฉัยว่า การกระทำของพยานโจทก์ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นพฤติกรรมมิชอบ และเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเร่งดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะของ กสม. แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมิได้ดำเนินการแต่อย่างใด เมื่อเวลาล่วงเลยตามที่กฎหมายกำหนด กสม. จึงส่งเรื่องดังกล่าวกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อเร่งรัดดำเนินการ

ต่อมา คณะกรรมการสิทธิฯ เห็นว่าระยะเวลาได้ล่วงเลยเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดแล้ว ดังนั้นจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๑ ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ รายงานต่อรัฐสภาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

รายงานการติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน
กรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี
เข้มขู่บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้รับสารภาพ

ตามรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน
ที่ ๑๘/๒๕๔๖

โดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานการติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน
กรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี
เข้มขู่บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้รับสารภาพ

ตามรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน
ที่ ๑๘/๒๕๕๖

โดย
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สรุปการติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนเพื่อเสนอรัฐสภาพิจารณาดำเนินการ
กรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีขู่บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้บริการ
ตามรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๑๘/๒๕๕๖ ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

ประเด็นที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน	มาตรการการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะนโยบายของ กสม.	ผลการเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้แก้ไขปัญหา	ความเห็นของ กสม.
<p>นายชยุด ก้องชัยชนะ กับนางจวีร์วรรณ เกิดแก้ว ได้ร้องเรียนต่อ กสม. ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดจังหวัดสุราษฎร์ธานี มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เป็นหัวหน้าชุดปราบปรามยาเสพติด กระทำการข่มขู่บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้ผู้ร้องรับสารภาพ เป็นเหตุให้ผู้ร้องได้รับบาดเจ็บสาหัสและต่อมาได้มีพยานให้ปากคำยืนยันว่า ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ มีพฤติกรรมการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจริง</p>	<p>มาตรการการแก้ไขปัญหา ๑. เสนอแนะต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๕ ในส่วนของ การควบคุมผู้ถูกจับ ให้ถือว่าเป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคการศึกษาศึกษาเกี่ยวกับพฤติการณ์ข้อเท็จจริงว่าร้ายร่างกายผู้ต้องหาด้วยวิธีการทรมานทางอินเดียนแดงของ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก และ</p>	<p>กสม. ได้ติดตามผลการแก้ไขปัญหาดังนี้ ๑. กสม. ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน และมาตรการการแก้ไขปัญหามาให้ผู้ร้องรับสารภาพ แต่ไม่มีผลกับหน้า</p> <p>๑. กสม. ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งว่าพิจารณาผู้ร้องและผู้ถูกฟ้องร้องถึงสิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและการเข้าถึงกระบวนการพิจารณาสั่งการเพื่อพิจารณาคดีของผู้ร้องและผู้ถูกฟ้องร้อง</p>	<p>กสม. พิจารณาผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็นว่า ๑. กรณีการสอบสวนทางวินัย นั้น เมื่อศาลฎีกาได้พิพากษายกฟ้องผู้ร้อง และได้วินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกร้องเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และเป็นภาระละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องด้วย สำนักงานตำรวจแห่งชาติสามารถแก้ไขคดีพิพากษาฎีกาเป็นข้อมูลในการสอบสวนทางวินัยได้ แต่ก็ยังมีวิธีการในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของผู้ร้องที่ควรพิจารณาในเชิงคดีข้อเท็จจริงที่กำหนดให้ตำรวจมีอำนาจสืบสวนได้โดยไม่ต้องมีผู้ร้องดำเนิน</p>

ประเด็นที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน	มาตรการการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของ กสม.	ผลการเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้แก้ไขปัญหา	ความเห็นของ กสม.
นำผลสรุปจากการสอบสวนข้อเท็จจริงไปกำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้นอีก และควรจัดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน	๓. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนทางวินัยและดำเนินคดีอาญากับ ร.ต.อ. เศรษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามมาตรการแก้ไข ปัญหา ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานผลการ ตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน	แก้ไขปัญหาคำว่า กสม. กำหนด ๓. เนื่องจากกรคำเนนการตามข้อ ๑ และ ๒ ไม่มีความคืบหน้า กสม. จึงอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ เพื่อพิจารณาสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตาม มาตรการการแก้ไขปัญหาที่ กสม. กำหนด ภายใน ๖๐ วัน ซึ่งปรากฏผลดังนี้	การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้เหตุผลว่า กรณีร้องเรียนดังกล่าวไม่มีผู้แจ้งความร้องทุกข์ จึงไม่มีเหตุผลอันสมควร กรณีดังกล่าวจึงเห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมิได้พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร กสม. จึงเสนอ รัฐสภาเพื่อพิจารณาคำเนนการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติตามมาตรการการแก้ไขปัญหาของ กสม. ต่อไป
มาตรการการละเมิดสิทธิมนุษยชน	มาตรการดังกล่าวข้างต้น กสม. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาคำเนนการต่อไป	๓.๑ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แจ้งให้ กสม. ทราบว่าได้ส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม พิจารณาคำเนนการในส่วนที่เกี่ยวข้อง	

ประเด็นที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน	มาตรการการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของ กสม.	ผลการเสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้แก้ไขปัญหา	ความเห็นของ กสม.
		<p>๓.๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ แจ้งผลให้ กสม. ทราบว่า ไม่มีหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีผู้ร้องทุกข์ในคดีอาญา จึงยุติเรื่องและไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด</p> <p>๓.๓ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แจ้งผลให้ กสม. ทราบว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้แจ้งผลให้ทราบแล้วสรุปความได้ว่า ไม่มีหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ได้กระทำความผิดอาญา จึงไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด</p>	ความเห็นของ กสม.

คณะทนายติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนเพื่อเสนอรัฐสภาพิจารณาดำเนินการ
กรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ข่มขู่บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้รับสารภาพ

๑. เหตุของปัญหา

นาย ก. ก้องชัยชนะ กับ นางจวีวรรณ เกิดแก้ว ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ (ก.น.ส.) จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อดำเนินการตรวจสอบการปฏิบัติกรปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์
วิชิตกิจชัย เป็นหัวหน้าชุดปราบปรามยาเสพติด กระทำการข่มขู่บีบบังคับและทำร้ายร่างกายผู้ร้อง เพื่อให้ผู้ร้อง
รับสารภาพ เป็นเหตุให้นายชยุต ก้องชัยชนะ ได้รับบาดเจ็บสาหัส เหตุเกิดระหว่างวันที่ ๑๖ - ๑๙ มกราคม
๒๕๖๕ ณ บ้านเลขที่ ๑/๔๔ ซอยศรีวิชัย ๑ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัด
สุราษฎร์ธานี ซึ่งต่อมาได้มีผู้ต้องขังในเรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี และจำเลยที่ได้รับการประกันตัว จำนวน
๒๑ คน เฝ้าระวังนอกเรือนจำต่างให้ปากคำยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี
ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชิตกิจชัย เป็นหัวหน้า มีพฤติกรรมในลักษณะดังกล่าวจริง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติจึงรับเรื่องร้องเรียนไว้ตรวจสอบข้อเท็จจริง

๒. ผลการสืบเสาะ

๒.๑ การตรวจสอบข้อเท็จจริง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้ว
เห็นว่า ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชิตกิจชัย ก่อให้เกิดการของพยานและหลักฐานต่าง ๆ ประกอบกับพฤติการณ์ของเรื่องน่าเชื่อได้ว่า
ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชิตกิจชัย กับพวก มีพฤติการณ์ละเมิดสิทธิมนุษยชนผู้ร้อง ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย
การทรมานและการข่มขู่ด้วยวิธีการต่าง ๆ หรือกระทำด้วยวิธีการโหดร้ายไร้มนุษยธรรมด้วยการขีต
ตัวลงไว้กับพื้นปูนซีเมนต์ และนำถุงครอบศีรษะไม่ให้หายใจ รวมทั้งการไม่ให้โอกาสผู้ถูกจับแจ้งให้ญาติ
หรือผู้เกี่ยวข้องมารับใช้วางใจทราบในโอกาสแรก การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการละเมิดสิทธิในชีวิตและร่างกาย และ
สิทธิในการประกอบอาชีพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรการการแก้ไขปัญหและข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณากรณีดังกล่าวแล้วเห็นควรมี
ใช้กลไกการระงับข้อพิพาท และมีข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและ
คุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมทั้งเสนอแนะมาตรการในการแก้ไขปัญหาคือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

๑) เสนอแนะต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีให้แก้ไขมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ในส่วนของการควบคุมผู้ถูกจับ โดยให้ถือว่าเป็นการควบคุมของ

พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒) ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนข้อเท็จจริงและทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติการณ์ ชื่อมทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา ด้วยวิธีการทรมาน ทารุณโหดร้าย ของ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก และ นำผลสรุปจากการสอบสวนข้อเท็จจริงไปกำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้นอีก และ ควรจัดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน

๓) ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนทางวินัย และดำเนินคดีอาญากับ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก

ทั้งนี้ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหา ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ภายในหกสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

มาตรการดังกล่าวข้างต้น ได้มีการแจ้งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป (ภาคผนวก ก)

๒.๒ การติดตามผลการแก้ไขจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับแจ้งผลการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไข ปัญหาและข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรากฏผลดังนี้

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ติดตามผลการดำเนินคดีกับผู้ร้องทั้ง ๒ ราย ปรากฏว่าศาลฎีกาได้พิพากษายกฟ้องผู้ร้องเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ (ภาคผนวก ข) คณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติจึงได้มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๒๗๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งสำนักงานตำรวจ แห่งชาติให้ทราบว่าศาลฎีกาได้มีคำพิพากษายกฟ้องจำเลย (ผู้ร้อง) และได้วินิจฉัยว่าการกระทำของพยานโจทก์ (เจ้าพนักงานตำรวจ) แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงพฤติกรรมอันมิชอบที่พยานโจทก์กระทำต่อจำเลย และเป็น การละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยเจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุม สอดคล้องกับรายงานผลการตรวจสอบของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พยานหลักฐานของโจทก์จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะฟังลงโทษจำเลย ทั้งสองได้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเร่งให้มีการดำเนินการตาม มาตรการการแก้ไขปัญหา แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติก็มิได้ดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาของ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่อย่างใด

สำนักนายกรัฐมนตรี

เนื่องจากระยะเวลาการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาล่วงเลยมาพอสมควร แล้ว แต่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังไม่ได้รับแจ้งผลการดำเนินการจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้มีการดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ดังนี้

๑) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๑๔๘ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๑ กราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อขอให้สั่งการให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหา ภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือ

๒) สำนักงานนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๓๓/๘๘๑๙๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ กราบเรียนประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบว่าได้ส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม พิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๓) ตำรวจภูธรภาค ๘ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๔.๑๔๒/๔๑๔๕ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ แจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบว่า กรณีดังกล่าวไม่มีประจักษ์พยานหรือพยานหลักฐานอื่นใดเพียงพอที่จะสามารถดำเนินคดีทางอาญาหรือทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้ และได้สั่งให้ยุติเรื่องแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๑.๒๑๒/๕๙๑๒ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบว่า กรณีดังกล่าว ตำรวจภูธรภาค ๘ ได้เคยทำการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่าไม่มีพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้กระทำความผิดวินัย จึงได้สั่งให้ยุติเรื่อง ตามหนังสือตำรวจภูธรภาค ๘ ที่ ๐๐๑๙.๑๑๓/๓๔๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ส่วนการดำเนินคดีอาญาจะได้แจ้งให้ตำรวจภูธรภาค ๘ รายงานผลเพิ่มเติมต่อไป

๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๑.๒๑๒/๗๘๑๙ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ แจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับรายงานผลการตรวจสอบจากตำรวจภูธรภาค ๘ แล้ว ผลปรากฏว่าไม่มีพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุมได้กระทำความผิดอาญา ประกอบกับไม่มีผู้ใดแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญา จึงไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด

๖) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕/๘๙๗๒๗ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แจ้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามข้อ ๕)

๓. ข้อพิจารณา

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาผลการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและตามข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีแล้วเห็นว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีได้ดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน กล่าวคือ

๓.๑ กรณีการสอบสวนทางวินัย เมื่อข้อเท็จจริงจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในกรณีนี้ ถูกนำขึ้นสู่การพิจารณาในกระบวนการยุติธรรมในชั้นศาล โดยศาลฎีกานอกจากจะได้วินิจฉัยการกระทำที่เป็นการปฏิบัติหน้าที่

โดยมิชอบด้วยกฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกร้องเรียนแล้ว ศาลฎีกายังได้วินิจฉัยไปถึงว่าการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวนั้น ยังเป็นการกระทำที่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อจำเลย (ผู้ร้อง) ด้วย ซึ่งเมื่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้แจ้งคำพิพากษาของศาลฎีกาดังกล่าวต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้สอบสวนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและได้ละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สอบสวนแล้วแจ้งผลว่า ไม่มีพยานหลักฐานรับฟังว่าเจ้าหน้าที่ดังกล่าวได้กระทำความผิดวินัย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นผลการสอบสวนที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เคยแจ้งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบในระหว่างการตรวจสอบกรณีดังกล่าว

๓.๒ กรณีการกระทำผิดอาญา ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่า ไม่มีผู้ใดแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีอาญา จึงไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด นั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หมวด ๒ อำนาจสืบสวนและสอบสวน มาตรา ๑๗ กำหนดว่า “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาได้” และมาตรา ๑๒๑ กำหนดว่า “พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนคดีอาญาทั้งปวง แต่ถ้าเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว ห้ามมิให้ทำการสอบสวน เว้นแต่จะมีคำร้องทุกข์ตามระเบียบ” กรณีเรื่องร้องเรียนดังกล่าวมิใช่เรื่องส่วนตัว แต่เป็นคดีอาญา ดังนั้น ตำรวจจึงมีอำนาจในการสืบสวนคดีดังกล่าวได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยไม่ต้องมีผู้ร้องทุกข์

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีให้พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง แต่ได้ยืนยันว่าเจ้าหน้าที่มิได้กระทำความผิดวินัย และไม่ได้ดำเนินการทางอาญาแต่อย่างใด ทั้งนี้ ผลการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้กำหนดไว้ในเรื่องของการสอบสวนทางวินัย และการดำเนินคดีอาญากับ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวก เนื่องจากการพิจารณาของศาลฎีกานั้น ได้ผ่านกระบวนการพิจารณาและวิเคราะห์พยานหลักฐานอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว และศาลฎีกาก็ถือว่าเป็นปลายทางสุดท้ายแห่งความยุติธรรม รวมทั้งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็กำหนดอำนาจสืบสวนสอบสวนไว้ชัดเจนว่าในคดีอาญา นั้น ตำรวจมีอำนาจสืบสวนคดีอาญา

ดังนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเห็นว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมีได้พิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ รายงานผลการติดตามการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน กรณีตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ช่มชู้บังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อได้รับสารภาพ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้พิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหาตามมาตรการที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกำหนดแล้ว แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนด เพื่อเสนอรัฐสภาพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามมาตรการการแก้ไขปัญหาของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในกรณีดังกล่าว ทั้ง ๓ ข้อ ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

รายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

โดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานผลการตรวจสอบที่ ๑๔ /๒๕๕๖

เรื่อง ดำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามอาชญากรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานีข่มขู่บังคับและทำร้ายร่างกาย

ผู้ต้องหา

ผู้ร้อง นายชชุด ก้องชัยชนะ กับ นางฉวีวรรณ เกิดแก้ว

ผู้ถูกร้อง ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฐ กับ พวก

ข้อเท็จจริงการร้องเรียน นายชชุด ก้องชัยชนะ กับ นางฉวีวรรณ เกิดแก้ว ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กล่าวอ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามอาชญากรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฐ เป็นหัวหน้า กระทำการข่มขู่บีบบังคับและทำร้ายร่างกายเพื่อให้ผู้ร้องรับสารภาพ เป็นเหตุให้นายชชุด ก้องชัยชนะ บาดเจ็บสาหัส เหตุเกิดระหว่างวันที่ ๑๖ - ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ ณ บ้านเลขที่ ๑/๔๔ ซอยศรีวิชัย ๑ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งต่อมาได้มีผู้ต้องขังในเรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี และจำเลยที่ได้รับการประกันตัว จำนวน ๒๑ คน พร้อมพยานต่างให้ปากคำยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามอาชญากรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฐ เป็นหัวหน้ามีพฤติกรรมในลักษณะดังกล่าวจริง

การตรวจสอบ ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยคณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ ด้วยการรับฟังคำชี้แจงของผู้ร้อง พยานและการติดตามตรวจสอบด้วยการแสวงหาข้อเท็จจริงในพื้นที่ ได้ความว่า ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฐ กับพวก ได้รับการแต่งตั้งจากกองบังคับการตำรวจจังหวัดสุราษฎร์ธานีประกอบกำลังเป็นชุดปฏิบัติการปราบปรามอาชญากรรม มีหน้าที่ปราบปรามอาชญากรรมในท้องที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดย ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฐ หัวหน้าชุดปฏิบัติการอาชญากรรมดังกล่าวได้เข้าบ้านเลขที่ ๑/๔๔ ซอยศรีวิชัย ๑ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี สำหรับใช้ในการควบคุมและสอบสวนผู้ต้องหา ซึ่งผู้ต้องขัง

ในเรื่องจำกลางสุราษฎร์ธานีร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดดังกล่าวจับกุมและได้รับการประกันตัว
ตลอดจนพยาน ต่างให้การสอดคล้องต้องกันว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้บ้านดังกล่าวเป็นสถานที่ซ้อมทำร้าย
ร่างกายและกักขังหน่วงเหนี่ยวผู้ต้องหา ด้วยการนำผู้ต้องหาไปกักขังในบ้านหลังดังกล่าวรายละเอียด ๑ - ๓
วัน ก่อนนำตัวส่งสถานีตำรวจ โดยไม่แจ้งให้ญาติและผู้ต้องหาไว้วางใจทราบ รวมทั้งไม่ยินยอมให้ผู้
ต้องหาติดต่อกับญาติหรือบุคคลที่ผู้ต้องหาไว้วางใจทราบ ญาติผู้ต้องหาหลายรายที่ให้ปากคำในฐานะ
พยานยืนยันว่าภายหลังที่ผู้ต้องหาถูกจับกุมได้ติดต่อกับสถานีตำรวจท้องถิ่น แต่ได้รับคำตอบว่าไม่ทราบว่า
ผู้ต้องหาถูกตำรวจจับกุมจริงหรือไม่เพราะยังไม่มีการส่งตัวผู้ต้องหาให้กับพนักงานสอบสวน ตลอดจนไม่
ทราบด้วยว่ามีการนำผู้ต้องหาไปกักขังไว้ที่ใด ส่งผลให้ญาติเกิดความรู้สึกหวั่นไหวในความปลอดภัยของผู้ที่
ถูกจับกุมเป็นอย่างมาก

นอกจากนั้น ผู้ต้องขังในเรื่องจำกลางสุราษฎร์ธานี และจำเลยที่ได้รับการประกันตัวต่าง
ให้การอีกว่า ระหว่างที่ถูกนำไปกักขังไว้ในบ้านหลังดังกล่าว มีการซ้อมทำร้ายร่างกาย เพื่อให้รับสารภาพ
และขยายผลด้วยการบีบบังคับให้ซัดทอดไปยังบุคคลอื่น การซ้อมทำร้ายร่างกาย ได้กระทำด้วยวิธีการ
โหดร้ายและเป็นการทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจ เช่น การใช้กฏูญแจมือพันธนาการแขนเอามือโพ่ง
หลังและจับให้นั่งบนเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิง ทำการคบหรือต่อหน้าห้องจนกระทั่งตกจากเก้าอี้แล้วลาก
ในลักษณะคว่ำหน้าลงทำให้ใบหน้าถูกไปกับพื้นห้อง หรือเตะต่อยุบกระต๊อบแล้วจับศีรษะจุ่มลงในอ่างน้ำที่
มีน้ำเต็มอ่างเป็นเวลานาน และบางรายมีการนำถุงพลาสติกครอบศีรษะทำให้หายใจไม่ออกกระทั่งหมดสติ
หรือนำเข้าไปในห้องน้ำแล้วราดน้ำลงบนพื้นห้องน้ำจากนั้นต่อสายไฟฟ้ากระแสสลับ (ไฟบ้าน) แบบสาย
เดี่ยวจุ่มลงบนพื้นห้องน้ำ หรือต่อไฟฟ้าจากเบตเตอรี่ซึ่งเป็นไฟฟ้าแบบกระแสตรงหรือตามร่างกาย ทำให้
ผู้ถูกทำร้ายร่างกายหรือผู้ต้องหาได้รับการทรมานด้วยความเจ็บปวด และหากไม่รับสารภาพก็จะทำร้ายร่าง
กายและทรมานต่อไป บางรายอาจถูกกักขังและทำร้ายร่างกาย สองหรือสามวันติดต่อกัน ผู้ต้องขังบางราย
ยืนยันว่า การถูกกระทำในลักษณะดังกล่าวทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพร่างกายและสภาพจิตใจของตนเอง
เป็นอย่างมาก

ผู้ต้องขังในเรื่องจำกลางสุราษฎร์ธานี และจำเลยที่ได้รับการประกันตัวบางรายให้การว่า
ถูก ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับพวกซ้อมทำร้ายร่างกายขณะทำการจับกุม เช่น นางสาวรุ่งทิพย์ สุขสนอง
กล่าวว่าขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดดังกล่าวบุกเข้าทำการจับกุมด้วยการพังประตูห้อง เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้
เท้ากระทุ้งบริเวณหลังอย่างแรงทำให้ตนรู้สึกปวดหลังเป็นอันมาก แม้ว่าเวลาผ่านไปแล้วแรมปีอาการ
ปวดหลังก็ยังไม่หาย ทุกวันนี้หากล้มตัวลงนอนไม่สามารถลุกขึ้นได้เช่นคนปกติทั่วไป ส่วนนายกริชาวุธ
หนูหิต ให้การว่าขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ทุบตีตนเองจนทางศีรษะแตกเย็บเจ็ดเข็มและปัจจุบันยัง
ปรากฏแผลเป็นที่หางคิ้วมีใบรับรองแพทย์เป็นหลักฐานพร้อมพยานยืนยัน

พยานบางรายยืนยันว่า ได้รับการติดต่อจาก ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ ทางโทรศัพท์นัด
ให้ไปพบเพื่อหารือเรื่องที่จะต้องไปให้การ และได้ห้ามปรามไม่ให้พยานไปให้การต่อคณะกรรมการสิทธิ-

มณฑลนครราชสีมา ทั้งนี้เนื่องจากพยานทราบเรื่องที่มีการนำผู้ต้องหาไปกักขังและมีการซ้อมทำร้ายร่างกาย หรือทรมานผู้ต้องหาเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้ต้องขังและพยานบางรายให้การยืนยันว่ามีข้อบ่งชี้บางประการที่น่าเชื่อได้ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจบางนายที่ทำหน้าที่ปราบปรามอาชญากรรมซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในชุดปฏิบัติการดังกล่าว มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม และหากสถาปนาอาชญากรรมแล้วจะมีพฤติการณ์ก้าวร้าวใช้ความรุนแรงกับผู้ต้องหา

พ.ต.อ.รัชพร วามะศิริ ผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี ในฐานะผู้รับผิดชอบห้องที่อื่นเป็นที่ตั้งของสถานที่ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดดังกล่าวนำผู้ต้องหาไป กักขัง ซ้อม ทำร้าย และทรมานให้การว่า ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสังกัดสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี ตำแหน่งรองสารวัตรสืบสวน ขณะที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นหัวหน้าชุดปราบปรามอาชญากรรม ได้ไปช่วยราชการที่กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี การที่ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กักขังผู้ต้องหาอาชญากรรมเป็นการควบคุมตัวความพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมให้โทษ พุทธศักราช ๒๕๑๘ มาตรา ๑๔ (๑) และมาตรา ๑๕ ก่อนและหลังการจับกุมไม่มีการตรวจร่างกายผู้ต้องหาแต่อย่างใด เนื่องจากขณะทำการสอบสวนปากคำและแจ้งสิทธิให้ทราบตามระเบียบนั้น ผู้ต้องหาไม่ได้อำนาจให้ทำการตรวจร่างกายแต่อย่างใด สำหรับการที่ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เข้าบ้านเป็นศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมและใช้เป็นสถานที่กักขังผู้ต้องหาไม่ทราบว่ามีอำนาจทำได้หรือไม่

จากการแสวงหาข้อเท็จจริง ด้วยการสืบสวนพบว่า มีการใช้บ้านเลขที่ ๑/๔๔ ซอยศรีวิชัย ๑ ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นสถานที่กักขังผู้ต้องหาอาชญากรรมที่ถูกตำรวจชุดปฏิบัติการปราบปรามอาชญากรรมที่มี ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เป็นหัวหน้าทำการจับกุมจริง โดยบ้านหลังดังกล่าวมีลักษณะเป็นทาวน์เฮาส์ที่ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เข้าจากเพื่อนบ้าน ระหว่างระหว่างบ้านพักของ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ กับบ้านหลังดังกล่าว ประมาณ ๗๐ เมตร ก่อนวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ รั้วหน้าบ้านล้อมด้วยกุญแจมือ หน้าบ้านด้านในมีตู้เอกสารที่มีรหัสกุญแจลักษณะเดียวกับตู้เหล็กเอกสารของทางราชการจำนวน ๑ ตู้ จากการสืบสวนพบว่า มีการนำผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมากักขังในบ้านหลังดังกล่าวเป็นประจำ และในการจับกุมผู้ต้องหาแต่ละครั้งหากมีทรัพย์สินที่ออกมาได้ เช่น รถยนต์ก็จะนำไปจอดบริเวณที่ว่างด้านตรงข้ามกับทาวน์เฮาส์

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยคณะกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ ได้ทำการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนกรณีดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วยการรับฟังข้อเท็จจริงจากพยานและพิจารณาหลักฐานจากฝ่ายผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวอ้างว่ากระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชน จากนั้นยังเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวอ้างว่ากระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนชี้แจงข้อเท็จจริงและนำเสนอพยานหลักฐานอีกครั้ง ตามนัยมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ เพิกเฉยไม่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและนำเสนอพยานหลักฐานใด ๆ ที่จะแสดงให้เห็นว่าตนเองบริสุทธิ์ ทั้ง ๆ ที่ได้มีการเปิดโอกาสให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและนำเสนอพยานหลักฐานถึง ๔ ครั้ง โดยไม่ได้แจ้งเหตุผล

ความจำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบ กลับมีพฤติกรรมข่มขู่และหรือห้ามปรามบุคคลอื่นไม่ให้ไปให้การเป็นพยานต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ข้อพิจารณา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยคณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำให้การของพยานและหลักฐานต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับพฤติการณ์ของเรื่อง นำเชื่อได้ว่า ร.ค.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฏ กับพวก มีพฤติการณ์ข่มขู่ทำร้ายร่างกายและทรมาณผู้ต้องหาจริง โดยการกระทำดังกล่าวเป็นการละเมิดสิทธิในชีวิตและร่างกาย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ที่บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม จะกระทำมิได้ แต่การลงโทษประหารชีวิตตามที่กฎหมายบัญญัติ ไม่ถือว่าเป็นการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมตามความในวรรคนี้

การจับกุม คุมขัง ตรวจสอบตัวบุคคล หรือกระทำการใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

แม้ว่า ร.ค.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฏ กับพวกอาจได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งทำให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับที่กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวันตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๕ ก็ตาม แต่ ร.ค.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฏ กับพวก ไม่มีอำนาจกระทำการใด ๆ อันเป็นการทำร้ายร่างกาย ทรมาณ ทารุณกรรม หรือลงโทษผู้ถูกจับด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรม ประการสำคัญ ร.ค.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฏ กับพวก ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยเคารพต่อสิทธิของผู้ถูกจับกุมด้วยการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมในทางอาญา ตามที่มีการบัญญัติรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๒๓๘ มาตรา ๒๔๑ มาตรา ๒๔๓ และกฎหมายอื่น ๆ การกระทำการดังกล่าวตามที่ตรวจสอบได้ เช่น การไม่ให้โอกาสผู้ถูกจับแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับไว้วางใจทราบในโอกาสแรก ตลอดจน การทำร้ายร่างกาย การทรมาน การทารุณกรรมด้วยวิธีการต่าง ๆ หรือกระทำด้วยวิธีการโหดร้ายไร้มนุษยธรรมด้วยการช็อคด้วยไฟฟ้า การทุบตี ชกต่อย และนำถุงครอบศีรษะไม่ให้หายใจถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเป็นการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งในฐานะเจ้าพนักงานที่มีหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมแต่กลับใช้อำนาจหน้าที่โดยผิดกฎหมายละเมิดสิทธิผู้อื่นย่อมมีโทษทางอาญา

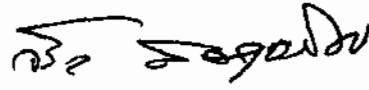
ข้อเสนอแนะ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยคณะอนุกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ๔ พิจารณาแล้วเห็นควรเสนอแนะนโยบายและข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมทั้งเสนอแนะมาตรการในการแก้ไขปัญหาคือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

๑. เสนอแนะต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีให้แก้ไข มาตรา ๑๕ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนของ การควบคุมผู้ถูกจับให้ถือว่าเป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๑๗ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐

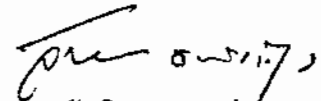
๒. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนข้อเท็จจริงและทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติการณ์ ชื้อมทำร้ายร่างกายผู้ต้องหา ด้วยวิธีการทรมานทารุณ โหดร้ายของ ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฏ์ กับพวกและ นำผลสรุปจากการสอบสวนข้อเท็จจริงไปกำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้นอีก และ ควรจัดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน

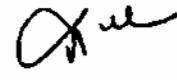
๓. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนวินัยและดำเนินคดีอาญา ร.ต.อ.เชษฐพันธ์ วิชัยศิษฏ์ กับพวก

ทั้งนี้ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหา ข้อ ๒ และ ข้อ ๓ ภายในหกสิบวัน นับแต่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ฉบับนี้

(ลงชื่อ) ประธานอนุกรรมการ
(นายวิท ดิศราวภิรัช)
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(ลงชื่อ) อนุกรรมการ
(นายสุเทพ นทเขต)
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(ลงชื่อ) อนุกรรมการ
(นางสาวจันทิมา ธนาสว่างกุล)

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. อนุกรรมการ
(สมพล รุ่งกาญจน์)

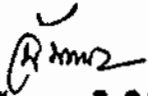
(ลงชื่อ) อนุกรรมการ
(นายธนาวัฒน์ แก้วพงศ์พันธุ์)

(ลงชื่อ)

(นายโสพล จริงจิตร)

อนุกรรมการและเลขานุการ

(ลงชื่อ)

(นางสาวนันทนา กิตติเกิดฤกษ์ชัย)

อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ศาลฎีกา

ภาคผนวก ข

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ /๒๕๕๐ ศาลฎีกา

วันที่ ๒๐ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี	โจทก์
		นายชชุดหรือโสภณหรือน้อย ก้องชัยชนะหรือชัยชนะ ที่ ๑	
		นางฉวีวรรณหรือวรรณ เกิดแก้วหรือไมถึง ที่ ๒	จำเลย

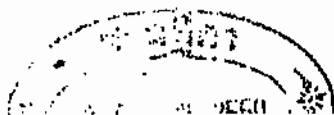
เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ฎีกาคัดค้าน คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ลงวันที่ ๒๘ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ศาลฎีกา รับวันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ทำรับรองสำเนา *20* หน้า
 ในที่รับเงิน
 เก็บที่ ๔๕-3๐๕

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ เวลากลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำความผิดต่อ กฎหมายหลายกรรมต่างกันกล่าวคือ จำเลยทั้งสองร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติด ให้โทษในประเภท ๑ จำนวน ๑,๒๙๑ เม็ด น้ำหนักรวม ๑๐๗.๘๗ กรัม คำนวณเป็น สารบริสุทธิ์ได้ ๑๙.๒๒๕ กรัม ไวโนครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่าย เมทแอมเฟตามีน ดังกล่าว ๑๐๐ เม็ด ให้แก่ผู้มีชื่อในราคา ๖,๐๐๐ บาท อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เหตุเกิด ที่ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เจ้าพนักงานจับจำเลย ทั้งสองพร้อมกับยึดได้เมทแอมเฟตามีน ๑๗๐ เม็ด ซึ่งเป็นจำนวนบางส่วนที่จำเลยทั้งสอง ร่วมกันมีไวโนครอบครองเพื่อจำหน่ายและอีก ๑๐๐ เม็ด ที่จำเลยทั้งสองร่วมกันจำหน่าย ให้แก่ผู้มีชื่อดังกล่าว ธนบัตร ๖,๐๐๐ บาท ที่จำเลยทั้งสองได้มาจากการจำหน่ายเมทแอม เฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๒ เครื่อง และรถยนต์กระบะ ๑ คัน ซึ่งเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ และยานพาหนะที่จำเลยทั้งสองใช้และมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดเป็นของกลาง ต่อมาวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสองนำเจ้าพนักงานตำรวจไปตรวจยึดเมทแอม เฟตามีนบางส่วนที่จำเลยทั้งสองร่วมกันมีไว้เพื่อจำหน่ายได้เพิ่มอีก ๑,๐๒๑ เม็ด เป็นของกลาง จำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๓๔๕/๒๕๔๕ ของ

๐ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๓ -

ศาลชั้นต้น ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๑๕, ๖๖, ๑๐๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๓, ๙๑ วิชาเมทแอมเฟตามีน โทรศัพท์เคลื่อนที่และรถยนต์ของกลาง นับโทษจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๒๓๔๕/๒๕๔๔ ของศาลชั้นต้น

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๑ รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลย
ในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง วิชาเมทแอมเฟตามีนของกลาง ส่วน
โทรศัพท์เคลื่อนที่และรถยนต์ของกลางให้คืนเจ้าของ

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษากลับว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราช
บัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (เดิม), ๖๖ วรรคสอง
(ที่แก้ไขใหม่) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ลงโทษฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีน
ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๒๑ ปี ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน
จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๗ ปี รวมจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๒๘ ปี คำให้การชั้นจับกุมเป็น
ประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘

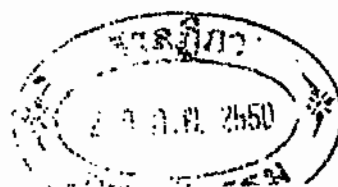

- ๔ -

หมิงโนสี คงจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๒๑ ปี ริบเมทแอมเฟตามีนและรถยนต์กระบะของกลาง ส่วนโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้คืนแก่เจ้าของ คดีที่ขอให้นับโทษต่อศาลยังมีได้พิพากษาจึงไม่นับโทษ ต่อให้

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ทางพิจารณาคดีก็นำสืบว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ์ ได้รับแจ้งจากสายลับว่าติดต่อบริษัทเมทแอมเฟตามีน ๑๐๐ เม็ด ในราคาเม็ดละ ๖๐ บาท จากจำเลยทั้งสอง นัดส่งมอบเมทแอมเฟตามีนในเวลาประมาณ ๑๖ ถึง ๑๗ นาฬิกา ที่บ้านของสายลับ เลขที่ ๑๗๓/๑๑ ซอยวัดโพธิ์ ๑๖ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกจึงวางแผนให้สืบตำรวจโทไชยยศ ศิลปวิสุทธิ์ ชุ่มตุการล้อมซื้อ ส่วนเจ้าพนักงานตำรวจอื่นเฝ้ารอภายในบ้าน หลังจากนั้นร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์มอบธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท ๖ ฉบับ ซึ่งถ่ายสำเนาและลงบันทึกเป็นหลักฐาน ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีให้สายลับ ครั้นเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บฉ ๙๖๐๔ สุราษฎร์ธานี ไปจอดที่หน้าบ้านของสายลับ

- ๕ -

จำเลยที่ ๒ ลงจากรถเข้าไปพูดคุยกับสายลับในบ้าน สายลับส่งมอบธนบัตรให้แก่จำเลยที่ ๒
จำเลยที่ ๒ รับธนบัตรแล้วใส่ไว้ในกระเป๋านางสีดาและล้วงสิ่งของห่อด้วยสก็อตเทปให้สายลับ
สายลับเปิดห่อสก็อตเทปพบว่าเป็นเมทแอมเฟตามีนจึงเกาะศึระเป็นสัญญาณให้ลิบตำรวจโท
ไชยยศทราบ ลิบตำรวจโทไชยยศแจ้งให้ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกซึ่งชุมนุมอยู่ในห้องนอน
จับจำเลยที่ ๒ พร้อมกับยึดธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อและเมทแอมเฟตามีนที่สายลับล่อซื้อได้เป็น
ของกลาง ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกจับจำเลยที่ ๑ ตรวจค้นรถยนต์พบเมทแอมเฟตามีน
๑๐๐ เม็ด บรรจุถุงพลาสติกห่อพันด้วยผ้าเทปสีดำซุกซ่อนอยู่ในช่องเก็บของข้างเกียร์ระหว่าง
ที่นั่งคนขับกับคนนั่งข้างและโทรทัศน์เคลื่อนที่ ๒ เครื่อง จำเลยที่ ๒ รับว่าจำหน่ายเมทแอม
เฟตามีนที่สายลับล่อซื้อ ส่วนจำเลยที่ ๑ รับว่าเมทแอมเฟตามีนที่ตรวจค้นพบภายในรถยนต์
มิใช่เพื่อจำหน่าย ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสองว่าร่วมกัน
เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยมิได้รับอนุญาต จำเลยทั้งสอง
ให้การรับสารภาพ หลังจากนั้นควบคุมตัวจำเลยทั้งสองไปสอบถามขยายผลที่ศูนย์ปฏิบัติ
การปราบปรามยาเสพติด จำเลยทั้งสองรับว่ามีเมทแอมเฟตามีนเหลือซุกซ่อนอยู่ที่บ้านจำเลย
ที่ ๑ เลขที่ ๑๑/๑๒๔ หมู่บ้าน ไอ.เอ็ม.เอฟ. ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๘ นาฬิกา จำเลยที่ ๒

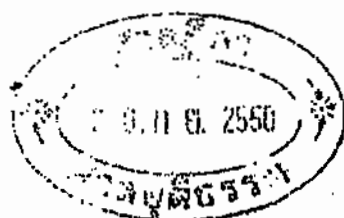

- ๖ -

นำร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกไปตรวจที่บ้านดังก้าว พบเมทแอมเฟตามีน ๗๐ เม็ด
บรรจุถุงพลาสติกพันด้วยเทปสีดาซุกซ่อนในโพงปลีกไฟหน้าห้องน้ำ ต่อมาวันที่ ๑๔ มกราคม
๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๓ นาฬิกา จำเลยทั้งสองให้การเพิ่มเติมว่ามีเมทแอมเฟตามีนอีก
ประมาณ ๑,๐๐๐ เม็ด เหลือซุกซ่อนอยู่ในรางหลอดไฟฟ้าสำเร็จรูปวางอยู่ด้านหลังเก้าอี้
รับแขกภายในบ้านดังก้าว ดังนั้น ในวันเดียวกันเวลาประมาณ ๔ นาฬิกา ร้อยตำรวจเอก
เชษฐพันธ์กับพวกนำจำเลยที่ ๒ ไปตรวจยึดเมทแอมเฟตามีนที่บ้านดังก้าวได้เพิ่มเติม
๑,๐๒๑ เม็ด และทำบันทึกการจับกุมต่อ ขึ้นจับกุมจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ
ชั้นสอบสวนจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ

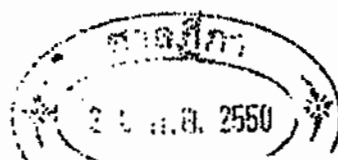
จำเลยทั้งสองนำสืบว่า เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๕ จำเลยทั้งสองไปแวะ
รับนางผิวเพื่อนบ้านที่บ้านเลขที่ ๑๗๓/๑๑ ซอยวัดโพธิ์ ๑๖ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง
สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อไปถึงจำเลยที่ ๑ จอดรถยนต์กระบะหน้าบ้าน จำเลย
ที่ ๒ ลงจากรถเดินเข้าไปเคาะประตูบ้าน มีชาย ๕ ถึง ๖ คน บอกให้เข้าไปข้างในและให้
ถ่วงสิ่งของออกจากกระเป่า ช่วงดังก้าวมีชาย ๓ คน ใช้อาวุธปืนจี้บังคับจำเลยที่ ๑ ลงจากรถ
ตรวจค้นตัวจำเลยที่ ๑ และรถยนต์ไม่พบสิ่งของผิดกฎหมาย ชายทั้ง ๓ คนจึงใช้อาวุธปืนจี้
ศีรษะและผลักจำเลยที่ ๑ เข้าไปในบ้าน จำเลยที่ ๑ ถูกร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์เตะหน้าอก

จนล้มและจับใส่กุญแจมือไขว้หลังบังคับให้นอนคว่ำกับพื้น จำเลยทั้งสองเห็นนายชา สามีของนางผิวดุกใส่กุญแจมือนั่งอยู่กลางห้อง หลังจากนั้นเจ้าพนักงานตำรวจนำจำเลยทั้งสองไปควบคุมที่ท้าวานเฮาส์ในซอยศรีวิชัย ๑ ใกล้บ้านของร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์ ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์ ทำร้ายร่างกายจำเลยที่ ๑ บังคับให้รับสารภาพและให้โทรศัพท์ไปยังหมายเลขต่าง ๆ ในสมุดบันทึกของจำเลยที่ ๒ ช่วงกลางคืนให้จำเลยทั้งสองนอนที่พื้นซีเมนต์ชั้นล่างของบ้าน เจ้าพนักงานตำรวจไม่ได้นำจำเลยที่ ๒ ไปที่บ้านเลขที่ ๑๑/๑๒๔ หมู่บ้าน ไอ. เอ็ม. เอฟ ของจำเลยที่ ๑ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ นายสุรินทร์ ชัยวิจิต เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นำเอกสารมาให้จำเลยทั้งสองลงลายมือชื่อโดยแจ้งว่าเป็นการรับทราบการตรวจยึดทรัพย์สินไว้ตรวจสอบ จำเลยทั้งสองลงลายมือชื่อโดยไม่ได้อ่านข้อความ ขึ้นสอบสวนจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ จำเลยทั้งสองมีหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าถูกร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกทำร้ายร่างกายบังคับให้รับสารภาพ

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๕ ระหว่างเวลา ๑๖ ถึง ๑๗ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยทั้งสองที่บ้านเลขที่ ๑๗๓/๑๑ ซอยวัดโพธิ์ ๑๖ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

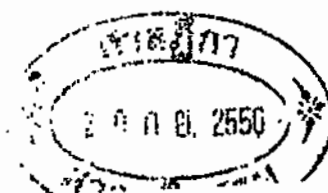

- ๘ -

แล้วนำตัวจำเลยทั้งสองไปควบคุมตัวไว้ในสถานที่แห่งหนึ่ง ต่อมาวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๕
เจ้าพนักงานตำรวจได้แจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสองว่ามีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อ
จำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนโดยไม่ได้รับอนุญาตตามบันทึกการจับกุมเอกสารหมายเลข
จ.๕ ต่อมาวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เวลาประมาณ ๑๔.๔๐ นาฬิกา จึงนำตัวจำเลย
ทั้งสองส่งมอบพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีเพื่อให้ดำเนินคดี
แก่จำเลยทั้งสองตามบันทึกการจับกุมดังกล่าวโดยมีเมทแอมเฟตามีนและของกลางอื่น ๆ ตาม
บัญชีของกลางคดีอาญาเอกสารหมายเลข จ.๕ ส่งมอบแก่พนักงานสอบสวนเป็นหลักฐาน คดีมี
ปัญหาจะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า จำเลยทั้งสองกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่
โจทก์มีร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์ วิชัยดิษฐ์ และสิบตำรวจโทไชยยศ ศิลปวิสุทธิ์ เจ้าพนักงาน
ตำรวจผู้ร่วมจับกุมจำเลยทั้งสองมาเป็นพยานเบิกความทำนองเดียวกันว่า ก่อนจับกุมมีสายลับ
แจ้งว่าได้ติดต่อขอซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยทั้งสองได้ ๑๐๐ เม็ด นัดส่งมอบเมทแอม
เฟตามีนกันที่บ้านของสายลับเลขที่ ๑๗๓/๑๑ ซอยวัดโพธิ์ ๑๖ ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอ
เมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พยานทั้งสองกับพวกจึงร่วมกันวางแผนลักซื้อเพื่อจับกุม
โดยพากันเดินทางไปซุ่มรออยู่ในบ้านของสายลับดังกล่าวและให้สิบตำรวจโทไชยยศเป็นผู้ซุ่มดู
การลักซื้ออยู่ที่ประตูห้องนอนด้วยวิธีนั่งประตูออกดู ส่วนร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวก

ชุมนุมอยู่ในห้องนอน หลังจากนั้นเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์กระบะ ไปจอดที่หน้าบ้านของสายลับ จำเลยที่ ๒ ลงจากรถเข้าไปคุยกับสายลับในบ้าน สายลับส่งมอบ ธนบัตรที่ใช้ล่อซื้อให้แก่จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๒ รับธนบัตรใส่ไว้ในกระเป๋าหนังสีดำแล้วล้าง สิ่งของห่อด้วยสก็อตเทปส่งให้แก่สายลับ เมื่อรับสิ่งของดังกล่าวมาแล้วสายลับจึงส่งสัญญาณ และมอบเมทแอมเฟตามีนที่ล่อซื้อได้จากจำเลยที่ ๒ ให้แก่สืบตำรวจโทไชยยศ ร้อยตำรวจเอก เศรษฐพันธ์กับพวกจึงร่วมกันจับจำเลยที่ ๒ ไว้พร้อมกับยึดธนบัตรที่ใช้ในการล่อซื้อ ในช่วง เวลาดังกล่าวจำเลยที่ ๑ ได้กลับรถที่ท้ายซอยแล้วขับมาจอดหน้าบ้านของสายลับ ร้อยตำรวจเอก เศรษฐพันธ์กับพวกจึงจับจำเลยที่ ๑ ไว้และตรวจค้นรถยนต์กระบะคันดังกล่าวพบเมทแอมเฟตามีน ๑๐๐ เม็ด บรรจุอยู่ในถุงพลาสติกห่อพันด้วยผ้าเทปสีดำซกซ่อนอยู่ในช่องเก็บของข้างเกียร์รถ จำเลยที่ ๑ รับว่ากำลังจะนำไปส่งให้แก่ลูกค้าอีกคนหนึ่ง และจำเลยที่ ๒ รับว่าเมทแอมเฟตามีน ที่สายลับล่อซื้อได้เป็นเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ ๒ จำหน่ายไปและธนบัตรฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท รวม ๖ ฉบับ ที่ตรวจค้นได้เป็นธนบัตรที่ได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ร้อยตำรวจเอก เศรษฐพันธ์กับพวกจึงแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสองว่าร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนโดยไม่ได้รับอนุญาต จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ ต่อจากนั้นได้ควบคุมตัวจำเลยทั้งสองไปสอบสวนเพื่อขยายผลที่ศูนย์ปฏิบัติการปราบปราม

ยาเสพติด จำเลยทั้งสองได้ยอมรับเพิ่มเติมอีกว่ายังมีเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนอยู่ที่บ้านของ
จำเลยที่ ๑ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๑/๑๒๔ หมู่บ้านไอ. เอ็ม. เอฟ. ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง
สุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้ววันรุ่งขึ้นจำเลยที่ ๒ ได้นำร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์
กับพวกไปยึดเมทแอมเฟตามีนที่บ้านหลังดังกล่าว ปรากฏว่าพบเมทแอมเฟตามีนบรรจุ
ถุงพลาสติกซุกซ่อนอยู่ในปลั๊กไฟซึ่งเป็นโพงเข้าไปในผนังหน้าห้องน้ำใต้บันได เมื่อนำตัว
จำเลยทั้งสองกลับไปที่ศูนย์ปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดแล้ว ต่อมาจำเลยที่ ๒ ยอมรับ
อีกว่ายังมีเมทแอมเฟตามีนอีก ๑,๐๐๐ เม็ด ซุกซ่อนอยู่ในรางหลอดไฟฟ้าสำเร็จรูปซึ่งวางอยู่
ด้านหลังเก้าอี้รับแขกภายในบ้านเลขที่ ๑๑/๑๒๔ ดังกล่าว ดังนั้นในวันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๑๔
มกราคม ๒๕๔๕ จำเลยที่ ๒ จึงนำไปที่บ้านหลังดังกล่าวอีกครั้งหนึ่งและพบเมทแอมเฟตามีน
ซุกซ่อนอยู่ในรางหลอดไฟฟ้าจำนวน ๖ ถุง ถุงละ ๑๗๐ เม็ด รวมเมทแอมเฟตามีนที่ยึดได้
เพิ่มเติมอีก ๑,๐๒๑ เม็ด ตามที่ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์บันทึกไว้ในหมายเหตุท้ายบันทึก
การจับกุมเอกสารหมาย จ.๔ เห็นว่า พยานโจทก์ทั้งสองปากเบิกความยืนยันตรงกันว่าพยาน
ทั้งสองกับพวกเข้าไปแอบซุ่มอยู่ในห้องนอนภายในบ้านของสายลับที่มีการล่อซื้อเมทแอมเฟตามีน
จากจำเลยทั้งสอง โดยสืบตำรวจโทไชยศเบิกความว่าเป็นห้องนอนที่มีประตูเปิดเข้าไปด้านใน
หากเปิดประตูแง้มไว้เพียงเล็กน้อยก็สามารถมองเห็นออกไปทางด้านหน้าบ้านได้ แต่เมื่อพิจารณา

ลักษณะภายในบ้านของสายลับที่เกิดเหตุตามแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมายเลข ๑.๑ แล้วไม่ปรากฏว่ามีห้องนอน ทั้งร้อยตำรวจเอกศิริชัย สุขสาตต์ พนักงานสอบสวนยังเบิกความยืนยันว่าตรงจุดที่สืบตำรวจโทไชยยศอ้างว่าแอบซ่อนตู้การล่อซื้อของสายลับภายในบ้านที่เกิดเหตุไม่มีห้องนอน มีเพียงที่นอนวางไว้เฉยๆ ข้อเท็จจริงตามทางนำสืบของโจทก์ดังกล่าวจึงขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิงในสาระสำคัญ อีกทั้งเมื่อพิจารณาลักษณะภายในบ้านของสายลับที่เกิดเหตุแล้ว ข้อเท็จจริงเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นไปไม่ได้ที่เจ้าพนักงานตำรวจจำนวนมากจะเข้าไปแอบซ่อนตู้การล่อซื้อยาเสพติดให้โทษที่มีการซื้อขายกันภายในบ้านหลังนั้นโดยผู้ที่เข้าไปลักลอบขายให้แก่เจ้าของบ้านจะมองไม่เห็นเจ้าพนักงานตำรวจหรือไม่รู้ตัวว่ามีเจ้าพนักงานตำรวจแอบซ่อนตู้เหตุการณ์อยู่ นอกจากนี้การที่นัดส่งมอบเมทแอมเฟตามีนที่ล่อซื้อกระทำกันภายในบ้านของสายลับเองซึ่งแสดงให้เห็นว่าสายลับมีที่อยู่เป็นหลักแหล่งแน่นอนและจะต้องรู้จักกับจำเลยทั้งสองมาก่อน ดังนั้นบุคคลที่ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์และสืบตำรวจโทไชยยศอ้างว่าเป็นสายลับจึงย่อมไม่มีความลับที่จะต้องทำการปกปิดตัวอีกต่อไปไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ฉะนั้นการที่โจทก์มีใค้นำตัวบุคคลที่อ้างว่าเป็นผู้ล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนส่วนหนึ่งของกลางทั้งหมดมาเบิกความยืนยันข้อเท็จจริงให้เป็นที่น่าประจักษ์แจ้งและให้จำเลยทั้งสองมีโอกาสถามค้านได้นั้นย่อมเป็นพิรุธอย่างยิ่ง ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่ามีการซื้อขายและยึดได้เมทแอมเฟตามีน

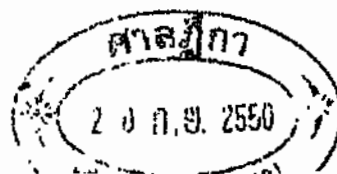

ที่จำเลยที่ ๒ ส่งมอบให้ภายในบ้านของสายลับที่เกิดเหตุ ส่วนที่ร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์และ
สิบตำรวจโทไชยยศเบิกความอ้างว่าหลังจากจับกุมจำเลยทั้งสองที่บ้านของสายลับแล้วได้นำตัว
ไปควบคุมไว้ที่บ้านหลังหนึ่งซึ่งอ้างว่าเป็นศูนย์ปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดเพื่อสอบถาม
ขยายผลจนกระทั่งจำเลยทั้งสองยอมรับว่ายังมีเมทแอมเฟตามีนซุกซ่อนอยู่ที่บ้านของจำเลยที่ ๑
เลขที่ ๑๑/๑๒๔ หมู่บ้าน ไอ. เอ็ม. เอฟ. ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัด
สุราษฎร์ธานี แล้วในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๕ กับวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ จำเลยที่ ๒
ยังได้นำร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกไปที่บ้านหลังดังกล่าวโดยในวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๕
ยึดได้เมทแอมเฟตามีนอีกจำนวน ๗๐ เม็ด บรรจุถุงพลาสติกซุกซ่อนอยู่ในโพงปลั๊กไฟหน้า
ห้องน้ำและต่อมาวันรุ่งขึ้นคือวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๕ จำเลยทั้งสองยังให้การรับสารภาพ
เพิ่มเติมแล้วจำเลยที่ ๒ พาไปยึดเมทแอมเฟตามีนได้ในบ้านหลังดังกล่าวอีก ๑,๐๒๑ เม็ด
ซุกซ่อนอยู่ในรางหลอดไฟฟ้าสำเร็จรูปร่างอยู่หลังเก้าอี้รับแขกภายในบ้าน โดยพยานโจทก์ทั้งสอง
ซึ่งเป็นผู้ร่วมจับกุมกับพวกมิได้ทำร้ายร่างกายหรือบังคับขู่เข็ญจำเลยที่ ๒ ให้รับสารภาพแล้วนำ
ไปยึดเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวในบ้านของจำเลยที่ ๑ แต่ประการใดทั้งสิ้นนั้น ข้อเท็จจริงตาม
คำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสองดังกล่าวก็ยังเป็นพิรุธและน่าสงสัยอย่างยิ่งเพราะหากจำเลย
ทั้งสองไม่ได้ถูกทำร้ายหรือถูกบังคับขู่เข็ญด้วยประการใดจริงแล้วก็เป็นกรณีปิดกั้นคดีที่จำเลย

๑๒

ทั้งสองจะให้การยอมรับข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอันจะทำให้ตัวเองต้องได้รับโทษหนักขึ้น นอกจากนั้น
การควบคุมตัวจำเลยทั้งสองไว้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๑๖ ถึง ๑๗
นาฬิกา จนถึงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา โดยมีได้นำตัวจำเลยทั้งสอง
ผู้ถูกจับไปส่งมอบแก่พนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีตามกฎหมาย
และอ้างว่าเพื่อสอบถามขยายผลนั้น เป็นการควบคุมจำเลยทั้งสองผู้ถูกจับไว้เกินกว่าความจำเป็น
ตามพุดติการณแห่งคดี ซึ่งร้อยตำรวจเอกเชษฐพันธ์กับพวกไม่มีอำนาจกระทำได้โดยชอบด้วย
กฎหมาย การกระทำของพยานโจทก์ดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงพฤติกรรมอันมิชอบ
ที่พยานโจทก์กระทำต่อจำเลยทั้งสองและเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของเจ้าพนักงานตำรวจ
ชุดจับกุม สอดคล้องกับคำเบิกความของนายโสพล จริงจิตร และนายสุพจน์ เวชมุข เจ้าหน้าที่
สิทธิมนุษยชน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่มาเป็นพยานจำเลยเบิกความ
ถึงพฤติกรรมอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของเจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมตามที่จำเลยทั้งสอง
ได้ทำหนังสือร้องเรียนไปยังสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตลอดจนหน่วยราชการ
และองค์กรที่เกี่ยวข้องโดยพยานจำเลยทั้งสองดังกล่าวได้รับมอบหมายให้ออกไปทำการสืบสวน
สอบสวนข้อเท็จจริงจนได้ความแน่ชัดดังกล่าวแล้ว ข้อเท็จจริงจึงไม่น่าเชื่อว่าพยานโจทก์ทั้งสอง
ซึ่งเป็นผู้ร่วมจับกุมกับพวกตรวจยึดได้เมทแอมเฟตามีนของกลางในวันเวลาและสถานที่ต่าง ๆ

ตั้งที่เบิกความ ทั้งยังฟังไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพตามบันทึกการจับกุมเอกสาร

หมาย จ.๔ ด้วยความสมัครใจและเข้าใจข้อความตามที่บันทึกไว้ในบันทึกการจับกุมดังกล่าว

เป็นอย่างดีแล้วก่อนลงลายมือชื่อ พยานหลักฐานของโจทก์จึงไม่น่าหนักเพียงพอที่จะฟัง

ลงโทษจำเลยทั้งสองได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสองมานั้นไม่ต้อง

ศ

ด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังขึ้น

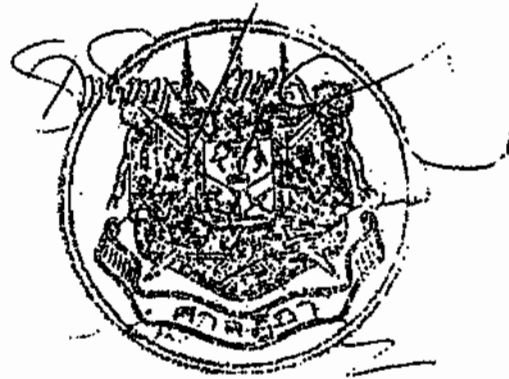
พิพากษากลับ หักฟ้อง ส่วนของกลางให้บังคับคดีไปตามคำพิพากษา

ศาลชั้นต้น.

หม่อมหลวงดุทธิเทพ เทวกุล

นายสบโชค สุขารมณ

นายมนตรี ยอดปัญญา

สำเนาถูกต้อง

(นายศิริ บัวเข้ม)

เจ้าหน้าที่ศาลยุติธรรม ๑ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานี

